

DE KONINGIN VAN SCHEBA

1 Kon. 10:9

De Heere Christus getuigt in Mattheüs 12:42 dat de koningin van het Zuiden zal opstaan in het oordeel met dit geslacht en het veroordelen; want zij is gekomen van de einden der aarde om te horen de wijsheid van Salomo; en zie, meer dan Salomo is hier. En de apostel schrijft dat de heiligen met Christus de wereld zullen veroordelen.

Dus de koningin van het Zuiden, de koningin van Scheba staat aan de zijde van God en Christus in het oordeel; ze is een heilige op grond van Gods eigen Woord; Schrift met Schrift vergeleken. En zou u dat dan durven tegenspreken?

Christus getuigt het Zelf en daarom hoeven wij er niet aan te twifelen of deze koningin tot God is bekeerd. En daarom gaan we vanavond proberen na te speuren hoe ze daartoe geraakt is.

We zien deze heilzoekende koningin dan in vijf punten:

- 1e de plaats van waar zij komt
- 2e het doel dat zij beoogt
- 3e de wonderen die ze ziet
- 4e het getuigenis dat ze geeft
- 5e het geschenk dat ze krijgt.

Eerst zingen we een versje en wel Psalm 68:14.

In de eerste plaats zien we dus de plaats waar ze vandaan komt, deze heilzoekende koningin: Scheba.

Scheba of Seba is de naam van een kleinzoon van Cham. En daar is deze landstreek naar genoemd; dat lag vrijwel zeker in Afrika; dat land wat wij nu Ethiopië noemen, waar Haile Selassie regerende is. In ieder geval dus een Chamietisch land.

En al de Chamieten, en ook deze vrouw, zijn dubbel vervloekt. Ten eerste in hun bondshoofd Adam met alle mensen en ten tweede in hun stamhoofd Cham met alle Chamieten.

Deze vrouw had naar de wereld alles wat ze maar kon wensen, zelfs meer dan Salomo, maar ze was en bleef daarmee een zwarte, een van God vervloekte, met een dubbele vloek.

En bij of in deze landstreek Scheba lag Ofir waar Salomo handel mee dreef.

En via de knechten van Salomo is het gerucht van hem zelfs doorgedrongen tot het hof van deze koningin. Die knechten hebben dus niet over hun eigen gesproken en ook geen vermaak gezocht, maar die hebben verteld van de wijsheid van hun koning, ja zelfs nog veel dieper: ze hoorde het gerucht aangaande de Naam des HEEREN, dat is Jehovah, de God Israëls.

Denkt erom dat er van die knechten wat uitgegaan is, dat het zelfs doordrong tot aan het hof; en dan nog wel aangaande de Naam des Heeren.

En dat gerucht heeft God willen gebruiken om ze een slag naar binnen te geven. Het hoeft maar een gerucht te wezen; als het maar waar is. Door gericht verlost hoor, maar door middel van gerucht in je ongeluk gezet; dat kan. Godsgemis, zondeschild, verloren, kwijt. Diepe wonden van binnen; zulken houd je niet vast, die gaan, die moeten weg.

Daarom het tweede puntje: het doel dat ze beoogt.

Er is maar één God op de hele wereld Die alle mensen vervloekt en er is maar één God Die de Chamieten vervloekt; en dat is Jehovah, en daar trekt ze nou juist op aan. Ze wil duizend maal liever verdoemd worden door de ware God dan nog langer verzoend door een schijngod. U ook?

Dat is toch niet gewoon hè; alle heerlijkheid te verlaten en precies op die God aan te trekken Die je verdoemt; dat is toch godsdienstwaanzin hé.

Maar ze gaat, want daar zijn de wonden te groot voor. Hoe kom ik ooit tot God bekeerd.

Maar Majesteit, als er toch één naar de hemel gaat, dan bent u dat toch.

Maar ze gelooft er niets van; ze voelt van binnen dat het niet zo is; de vloek is afgekondigd. Het is kwijt, buiten, verloren.

Maar dan wil ze toch meer horen van die koning en van die God van wie die knechten hebben verteld. En dan gaat ze; geen mens houdt haar tegen al wijzen ze allemaal naar hun hoofd en vinden ze het zielig, zij gaat om Salomo met raadsels, met zieleraadsels te verzoeken. Raadsels die geen mens op kan lossen. Want in Scheba spreken alle priesters ze zalig; maar van binnen voelt ze dat ze door een onbekend God vervloekt wordt; en dat moet die God van die koning en van die knechten zijn; en daarom trekt ze daar toch op aan, al zou ze dan haar vonnis uit moeten horen spreken; als het maar waar is.

En zij kwam te Jeruzalem. Zielen komen er hoor; hoe dan ook, daar zorgt God voor. Met een zeer zwaar heir, met kemelen dragende specerijen en zeer veel goud en kostelijk gesteente; want ze was veel rijker nog dan Salomo. Maar ze had het buiten Christus onder de vloek, en daarom was ze nameloos arm.

En zij kwam tot Salomo; en zij gaf? Nee, ze geeft niets. Dat heeft Salomo ook niet nodig. Het is geen omkoperij; of dacht u dat Salomo iets van haar nodig had? Dacht u dat er iets van haar meetelde?

Nee, ze gaf niets, ze liet alles rustig opgesteld, maar ze sprak tot hem al wat in haar hart was.

Ook een stuk hé. Eindelijk iemand die ze verstond.

In Scheba begrepen ze er niets van; maar Salomo begreep het zo goed, ze sprak tot hem al wat in haar hart was: die schuld, die scheiding, dat gescheurde leven, die vloek, dat oordeel en toch dat liever verdoemd worden door die onbekende Jehovah, dan zalig gesproken door alle andere goden.

En wat deed Salomo? Zei hij: dat is een beginseltje van genade? dat is een bewijs van levendmaking?

Als hij dat gezegd had, was ze gelijk teruggegaan. Zulke onzin kon ze in Scheba ook wel horen.

Nee, Salomo verklaarde haar al die woorden. Ambtelijk en kinderlijk. Hoe die Geest komende de wereld zal overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. En hoe die werkingen plaats hebben in huichelaren door gemene genade en in zielen in de toeleiding. Dus het kon nog alle kanten uit vallen.

Of dacht u dat Salomo gezegd had, dat ze met deze dingen een bekommerd zieltje was? Mens, dat is de bekering van deze tijd; ze had het niet eens geloofd!

Nee, Salomo heeft ze verdoemd buiten Christus en alleen de verzoeningsweg in Christus aangewezen; daar was hij type van Christus voor, ambtsdrager. Geen ding was er verborgen dat hij haar niet verklaarde. Hij voelde het niet alleen aan, maar hij verklaarde het. Ik heb een godvrezende moeder gekend; die had een dochter met separerende oren.

Die vrouw ging haast nooit naar de kerk, maar die dochter ging wel eens luisteren. Maar meestal zei ze: moeder, u moet maar niet gaan, of: u kunt beter thuis blijven. Verklaaren kon ze dat niet, maar ze voelde dat zo aan; dat is dus nog een groot verschil.

Maar Salomo verklaarde alles; bij God vandaan. Dat is de ontsluiting in het Evangelie; door middel van Salomo mocht dat Woord voor haar openvallen. Breng het maar over. Maar daarmee bleef ze in haar gemis en schuld; ja dat werd nog veel erger. Nu was het niet alleen meer een gerucht, maar het werd haar nu duidelijk vanuit het Woord verklaard.

Maar het ging door; daarom zien we nu ten derde de wonderen die ze aanschouwt.

Als nu de koningin van Scheba zag al de wijsheid van Salomo. Maar je moet eerst heel wat van Hem gehoord hebben en er moet je veel van Hem verklaard zijn, zal je ooit wat van Hem te zien krijgen, hoor. Al de wijsheid. Wijs in zijn doen, wijs in zijn laten, wijs in zijn spreken, wijs in zijn zwijgen, wijs in alles.

Salomo was de wijste mens, maar breng het even over: meer dan Salomo is hier: Christus, de Opperste Wijsheid. En hoe meer ze zag van zijn wijsheid, hoe groter dwaas zij werd. Alle vermeende wijsheid moest er aan. En het huis hetwelk hij gebouwd had.

Die vloer van goud, wat een duurzame grondslag. Haar paleis had een grondslag in het stof, hetgeen bij God vervloekt was.

Haar paleis werd nu niet anders dan een hellekrot. De muren van Salomo's huis waren heil en die van haar paleis onheil omdat het alles vervloekt was. Wat had Salomo een heerlijk dak boven zijn hoofd en zij had geen enkele bedekking als het er op aan kwam. Wat wijs had Salomo dit alles gemaakt, wat een heerlijk bestek, wat een wijze bouwer.

En de spijs zijner tafel. Dan had zij eigenlijk nog nooit anders dan gevreten omdat ze het buiten God deed. Maar hier, hetzij ge eet of drinkt, doet het alles ter ere Gods. O, ze kan de wonderen niet op. Wat een verschil. Wat een onderwijs doet ze hier op. Van stap tot stap.

En er is nog meer: en het zitten zijner knechten. Dat zijn de rechters. Want de rechterstoelen staan daar binnen, in Jeruzalem. Daar zitten de rechters op om het goddelijke recht des konings te handhaven. Bij haar dachten ze: wat zou de koningin er van zeggen. Maar deze knechten kijken niet eens naar Salomo, want ze staan ambtelijk zelfs boven Salomo, want ze moeten rechtspreken over alle inwoners.

Ze kijken alleen naar God en naar de waarheid. En daar trekt zij juist op aan. Wat een heerlijk koninkrijk, wat een wijs beleid.

En het staan zijner dienaren. Dat zijn weer anderen. Ieder naar zijn functie, alles ordentelijk. Die staan niet in voor d'r eigen, maar alles voor de koning.

En hunne kleding. Wat een heerlijke kleding, alles ook weer afhankelijk van hun waardigheid. In haar land liepen ze bijna allemaal naakt of half naakt; hoe naakter hoe mooier. Maar hier is alles bedekt om der zonde wil.

En zijne schenkers. Die schonken op de koning aan. Die nemen niet eerst zelf genoeg, maar alles en alleen voor de koning.

En zijne opgang, waardoor hij henen opging in het huis des Heeren. Om wat te doen? Te offeren? Nee, dat mocht hij niet. Offeren is priesterwerk. Het was de ordening van Melchizedek niet; maar wel werd die al afgeschaduwd door deze ordening van Aäron.

Alles droop en geurde en getuigde van Christus, als enige verzoening voor morenzwarte zondaren.

Alles predikte het lijden en sterven van een Middelaar. En als ze dat bloed, die ruimte, die mogelijkheid mag aanschouwen, dan is er in haar geen geest meer. Die wijsheid om zo'n

weg uit te denken.

En zij zeide tot de koning. Nu krijgen we dus ten vierde het getuigenis dat ze geeft.

Wat zei ze? Na deze mogelijkheid van zalig worden? Na deze ontsloten weg buiten d'r eigen om met God in verzoende betrekking te geraken? Na deze mogelijkheid van vergeving harer zonden?

Zei ze toen: Hij is de mijne? Welnee, want ze was nog nooit overgegaan in Hem.

Zei ze toen: ze komen niet allemaal even ver? Nee hoor, ze was door Salomo gebakerd hoor.

Zei ze toen: ik hoor bij de bekommerde kerk? Dacht u dat een waar bekommerde één keer durfde te zeggen dat hij bij de bekommerde kerk hoort?

Ledeboer had eens gepreekt; en na afloop komt er een man naar hem toe, die zegt: Dominee, ik geloof dat u wat vergeten bent.

Dominee Ledeboer zei: "Och vriend, ik ben alles vergeten, maar wat bedoel je?"

"Dominee, u bent de bekommerde kerk vergeten."

"Vriend, daar hoor jij niet bij, want dan zou je dit nooit gezegd hebben." Zie zo, daar hoor jij niet bij.

Nee, zei ze, het woord is waarheid geweest dat ik in mijn land gehoord heb van uwe zaken en uwe wijsheid. Niets dus van d'r eigen. Nu weet ze dat het gerucht wat die knechten brachten waar is geweest. Maar, zegt ze erbij, ik heb die woorden niet geloofd.

Precies, vrouw, 't ongelooft heeft je er buiten gehouden. Totdat ik gekomen ben en mijne ogen, mijne zielsogen dat gezien hebben; en zie de helft is mij niet aangezegd; gij hebt met wijsheid en goed overtroffen het gerucht, dat ik gehoord heb.

Hoor je dat? Niets over d'r eigen en ze hoeft nog niet eens door te vloeien ook; ook gelukkig.

De helft niet aangezegd wat er in Hem te vinden was, in die meerdere Salomo, want het ging over de Naam des Heeren.

Welgelukzalig zijn uwe mannen, welgelukzalig deze uwe knechten, die gedurig voor uw aangezicht staan, die uwe wijsheid horen. En dan eindigt ze niet met Salomo in d'r eigen, maar door Salomo in God: Geloofd zij de Heere, uw God, die behagen in u heeft gehad. Wat een gangen maakt dat mens; ze komt in het welbehagen terecht. Om u op de troon te zetten, op de troon van het vrederijk, vrede door rechtshandhaving. Omdat de Heere Israël in eeuwigheid bemint, daarom heeft Hij u tot koning gesteld.

Hoor toch eens aan. Israël bemind, en Scheba vervloekt. Maar toch: geloofd zij de Heere, uw God. Wie heeft lust zo'n Heere te vrezen.

U tot koning gesteld om recht en gerechtigheid te doen. Wat een rechtsgangen krijgt die vrouw. Heel Scheba verdoemd en Israël bemind: geloofd zij de Heere.

Wilt u mij verdoemen, Heere, het is eeuwig recht, geloofd zij Uwe Naam. Maar dan toch liever door de God van Israël verdoemd dan door de goden van Scheba verzoend. Recht en gerechtigheid.

Kent u dat? Zou je niet denken hè van zo'n zwarte?

Kerken vol mensen voor de oude waarheid lusten dit niet, maar zo'n vervloekte Chamietische, die daar uit de pure heidenwereld komt, die weet wat het is, die krijgt hier smaak in. Rechtsverheerlijking, deugdsopluistering, liefdesrecht en rechtsliefde.

Liever naar recht verdoemd dan ten koste van recht verzoend. Die meerdere Salomo heeft de deugden Gods Zijns Vaders verheerlijkt, en daarom hebben de maagden Hem lief.

Niet om er beter van te worden, niet om wat Hij geeft, maar om wat Hij is.

Als ze ooit verlost zal worden, dan zal het door recht zijn. Op dat recht trekt ze aan; recht en gerechtigheid; geloofd zij die God; daar strekt zich toch al mijn lust en liefde heen, al moet ik er eeuwig door verdoemd worden. Recht en gerechtigheid, geloofd zij die God, Die dat handhaaft; zulk één zal ik al mijn liefde waardig schatten.

En daarom, op die gronden, krijg je hier een uitgaande daad der ziel: zij gaf de koning 120 talenten gouds, specerijen en kostelijk gesteente; als deze specerij die de koningin van Scheba aan Salomo gaf, is er nooit meer in menigte gekomen.

Voor zo'n God Die van Zijn recht voor geen miljoen werelden afstand doet, maar Die recht en gerechtigheid doet en zal handhaven, heeft ze alles over, daar heeft ze betrekking op; Die zal ze al haar liefde waardig schatten. Vandaar deze uitgaande daad, uit de verborgen betrekking.

En dan? Dan moet het eind het begin nog opklaren zal het goed zijn.

Maar eerst zingen we Psalm 72:1 en 5.

Ten vijfde. Het geschenk dat ze ontvangt.

Nu komt het er op aan. Want tot nu toe is er nog niets gebeurd wat voor die vrouw zaligmakende waarde, zaligmakende grond heeft. Ontzettend nodig als toeleiding, voorweg en voorbereiding hoor! Er kan niets van gemist worden. Maar een voorweg is de weg zelf nog niet.

Ze heeft nog niet meer dan gerucht en gezicht, maar Sion wordt door recht verlost, of nooit verlost.

Als ze nu naar huis zou gaan, zou ze dikke boeken kunnen schrijven wat er gebeurd was, wat ze gehoord had, wat ze gezien had.

Maar niet hoe ze in Christus was overgegaan, want dat was nog nooit gebeurd. Wat is er nou nodig?

Dat ze met dit alles verloren gaat, dat dit alles haar grootste zonde wordt, omdat het wel veel van Christus, maar niet in en dus buiten Christus is.

Haar verborgen plaatsen in Scheba zijn groter zonde dan haar heidens leven voorheen; maar haar gezichten en ontsloten wegje is nog groter zonde in inleving en ontdekking.

En daarom moet hier het gemis eerst weer groter worden. En daarom gaat Salomo zo wijs handelen, zo wijs bakeren, want het scheelt zo'n ontzettend stuk hoe je gebakerd wordt. Salomo laat ze voorlopig maar zitten. Niet te snel. Eerst moet die zwangerschap eens goed helemaal uitwerken. Gelijk een kind is niet goed in de ordentelijke weg. Daar moeten nog heel wat weeën aan voorafgaan.

Eerst laat Salomo al die schepen lossen die goud uit Ofir meebrachten en almuggimhout en kostelijk gesteente. Die kwamen dus uit haar eigen landstreek. En de koning maakte van dit almuggimhout steunsels voor het huis des Heeren en het huis des konings.

En dat moest die koningin allemaal eerst zien. Goed kijken vrouw, daar heb jij van dat allerbeste hout, daar maakte jij de steunsels van voor de theaters en de danshuizen. Maar Salomo gebruikte het beste voor het huis des Heeren, waar alles geurde van de meerdere Salomo, waar alles Borgtochtelijk, waar alles Messiaans, waar alles op Christus wees.

Daar was het beste maar net goed genoeg voor. Dat heerlijke hout wat God gaf, gebruikte jij voor de hel en Salomo voor de middelen der zaligheid. Jij gebruikte het beste buiten God, maar Salomo maakt er steunsels van voor een huis waar recht en gerechtigheid gesproken wordt.

En harpen en luiten voor de zangers; om te gebruiken in de dienst des Heeren, om de psalmen Davids tot Gods eer mee te zingen in het huis des Heeren. Maar jij gebruikte

datzelfde hout om muziekinstrumenten te maken voor de dienst des duivels.

En al die tijd moest die vrouw dat aanzien en afwachten en dagelijks bij haar schuld bepaald worden. En al die tijd lees en hoor je niets over haar; altijd heeft Salomo ze geoefend in ontdekking en ontgronding en ontbloting. Ze is ook niet weggegaan; ze heeft ook niets gestolen. Ze heeft aangehouden en alles moeten toestemmen. Heel haar leven verzondigd; naar recht eeuwig verloren. Ondanks alles wat ze gehoord en gezien heeft van Salomo, want dat heeft niet één zonde vergeven.

Met dat alles is ze integendeel groter zondaar, ja enkel zonde geworden, omdat ze niet geloofd heeft in de Zoon van God.

En al die tijd heeft Salomo ze nooit ingezegend of meegenomen, maar steeds separerend onderwijs gegeven. En toen is er een moment gekomen waarop die koningin met alle gezicht, met alle onderwijs, met alle uitgangen verloren is gegaan, kussende en omhelzende het recht des Heeren met een hartelijk gemeend: geloofd zij God, Die recht en gerechtigheid doet.

En toen, en niet eerder, in dat dodelijkst tijdsgewricht toen gaf de koning Salomo de koningin van Scheba al haar behagen, wat zij begeerde.

Toen ze niets meer begeerde, kreeg ze haar begeerte. En wat had ze dan altijd begeerd? Herstelling in de gunst en gemeenschap met de ware God in een rechte weg, in een weg van vergeving van zonden. En bovendien gaf hij haar naar het vermogen van de koning Salomo. Dus twee zaken.

De rechtvaardigmaking of de levendmaking door het geloof houdt twee zaken in: vergeving van zonden door de lijdelijke gehoorzaamheid van Christus en een rechtgeven ten eeuwigten leven door de dadelijke gehoorzaamheid van Christus in het volmaakte onderhouden van de Wet.

Zij had het allerbeste hout in de zonde besteed, maar om des vloekhouts Christi van Golgotha's wil ontvangt ze de vrijspraak van schuld en straf. En naar het vermogen des konings bovendien nog het recht ten eeuwigten leven.

En dan? Terug; zij keerde en toog naar haar land. Niet liever dit of dat; niets met liever te maken. Roeping en plicht; en verder niets.

Terug naar dat heidense, vervloekte Chamietenland. In de stand van het leven Chamiet blijven, maar gewassen! Morenland zal zich haasten tot God te verheffen hart en hand.

In dat land heeft ze haar roeping, haar taak. Onmiddellijk weg dan van Salomo, die was maar middel. Ze moet de Naam des Heeren in Scheba uit gaan dragen. En heeft ze dat gedaan?

Nou! En geloof maar dat daar wat vanuit is gegaan. Daar ging zoveel van uit dat duizend jaar later de kamerling van Candacé die toen koningin was, door middel van die overlevering en geruchten, uit datzelfde land wordt getrokken.

We moeten eindigen. De helft is niet aangezegd. De helft niet van wat dat volk hier en hiernamaals in God mag zien en smaken. Alles maar ten dele. Wij zien, zegt Paulus, hij sluit er zichzelf bij in, wij zien maar in een spiegel als in een duistere rede. In de grondtaal staat eigenlijk: een aangeslagen spiegel, een matglas. De allerheiligste heeft slechts een klein beginсел.

De helft niet aangezegd; daar zal de eeuwigheid voor nodig wezen om dat wonder uit te wonderen.

En anderzijds: de helft niet aangezegd wat dat zal inhouden buiten een zaligmakende geloofsvereniging met Christus te leven en te sterven. Daar zal ook de eeuwigheid voor

nodig zijn om aan de weet te komen wat dát inhoudt: gaat weg van mij.

Dan zal Christus de wereld oordelen, met de heiligen, met de koningin van Scheba. Is dat vergeestelijken? Is de Bijbel dan geen geestelijk Boek? Zijn deze woorden dan geen geest en leven?

Gaat weg van Mij alle Izebels, maar ook alle dwaze maagden. Denk erom dat dat een ontgoocheling zal wezen. Want die rekenden er vast op dat ze binnen mochten komen. Die schrokken niet eens toen de deur dicht was, die gingen aan het kloppen: Heere, Heere, doe ons open. We zijn toch de Uwe en U bent de onze; we hebben toch in Uwe straten geprofeteerd.

De helft niet aangezegd: Ik heb u nooit gekend.

O gij onbekeerde, weet je wat Bunyan zegt? Dat een onbekeerd mens voortdurend in de prediking boven de hel moet worden gehouden. Opdat hij nog mocht ontsnappen den toekomende toorn door het horen van het gekrijs der verdoemden.

Wij dan wetende, zegt Paulus, de schrik des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof. En Sheppard zegt erbij dat een onbekeerd mens aan een verrotte draad boven de hel hangt. Dan moeten de lankmoedigheden Gods toch wel groot wezen om je nog te dragen. Dat er dan nog een haasten kwame om uws levens wille.

Dit is zeker: de koningin van Scheba en de koning Salomo zullen de eeuwigheid nodig hebben om hun genadekronen eeuwig neer te werpen voor de voeten van het Lam. Het Lam Dat ze gekocht heeft en betaald. Daar zal nooit een inwoner meer zeggen: ik ben ziek. Ziek van zichzelf, ziek van de zonde, ziek omdat hij zo weinig ziek is. Maar de kroon neerwerpen voor dat Lam. Eeuwig neerwerpen... ach Heere. Amen.

Psalm 87:3

Ds. Voorthuysen
Streefkerk, 07-09-1965.